

[Lone Dybkjær]

Der er ikke noget mærkeligt i, at KV-regeringen tager det frem, men jeg spørger bare: Har KV-regeringen givet nogen specielle politiske instrukser på det tidspunkt, som sagde: Ved I hvad, det her er et ekstremt vigtigt direktiv, i modsætning til hvad vi hidtil har troet, altså skal hele den politiske sagsbehandling laves fuldstændig om, og vi skal inddrage alle mulige, for nu tager vi det op i formandskabet?

Enhver ved jo – og specielt de, der har siddet i regering – at det formandskabs arbejde jo ikke er noget, der starter 1. januar, når man får formandskabet; allerede i halvåret inden, for ikke at sige året inden, begynder forberedelserne at ske. Sådan må det også have været i KV-regeringens tid, og derfor må man spørge: Hvad er det så for instrukser, der er givet dér, som er af politisk betydning? For på det tidspunkt – med al respekt for den nuværende regering – hvor denne regering træder til, er der jo altså en hel del ting, som den forrige regering har tilrettelagt, og som man må tage som et givet udgangspunkt; sådan er dansk udenrigspolitik jo. Så kan man godt føje noget nyt til selv – og det mener jeg også regeringen har gjort – men der er alligevel en hel del ting, hvor man bare må følge op på, hvad den tidligere regering har lavet.

(Kort bemærkning).

Ove Fich (S):

Hr. Kent Kirk undlod at besvare et spørgsmål, som jeg stillede. Jeg tillader mig derfor at stille det en gang mere og lidt mere præcist: I efteråret 1992, da vi har kommissionsdirektivet om madsminken, fastlægger den daværende regering under ledelse af den daværende statsminister ved udgangen af oktober måned forhandlingslinjen ved de møder, der skal være under det danske formandskab.

Hvorfor indkaldte regeringen ikke dengang specialudvalgene? Når nu hr. Kent Kirk så gerne vil have specialudvalgene indkaldt, hvorfor gjorde man det så ikke på det helt afgørende tidspunkt, hvor man lægger forhandlingslinjen? Det er dog interessant.

Derefter holdes der rent faktisk de fire første møder under den daværende KV-regering, men her indkalder man heller ikke specialudvalgene. Jeg må konstatere, at De Konservatives store interesse for specialudvalgene er opstået, efter at de kom i opposition.

(Kort bemærkning).

Kent Kirk (KF):

Til fru Lone Dybkjær: Altså, det kunne jo være, at den person, der har lavet oplysningskemaet om, hvad der er vigtigt og mindre vigtigt i forhold til de forslag, der er kommet fra Kommissionen – jeg kender ikke vedkommende, men det kunne jo være – havde regnet med, at den daværende regering ville have fortsat, således at denne her sag var blevet løst på tilfredsstillende måde, så der ikke var blevet nogen som helst polemik om den, og dermed har rubriceret den pågældende sag som mindre vigtig. Jeg ved det ikke, men man kunne jo forestille sig, at det har været en af de tanker, der har ligget bag det.

Så synes jeg ikke rigtig, at man kommer godt fra at sige: Jamen formandskabet forberedes jo i halvåret, før man overtager formandskabet. Ja, det er korrekt, det gør det, men fakta er jo, at det er, når man har formandskabet, man kan have indflydelse på, hvad der kommer på dagsordenen, og hvad det er for nogle sager, der bliver fremmet, og hvad det er for nogle sager, man tror man kan få gjort færdig til beslutning.

Det var jo da også det, vi hørte for et øjeblik siden fra hr. Ove Fich: at lige pludselig opdagede man, at det belgiske formandskab kom med et kompromisforslag. Det er, mens man sidder i formandsstolen, at man har en indflydelse på, hvad er det for nogle sager, der kommer til endelig behandling.

Og så kan jeg forstå på hr. Ove Fich, at hr. Ove Fich er udmærket tilfreds med, at specialudvalgene ikke var indkaldt. Jeg mener – og det siger jeg igen – at specialudvalgene skulle have været indkaldt på et tidligere tidspunkt. Jeg skal ikke sige, om det skulle have været i marts 1993 eller april 1993, men jeg synes, det er for sent, når det sker 3 uger før den pågældende sag skal færdigbehandles i Ministerrådet. Så synes jeg i hvert fald, at man har passeret grænsen for, hvornår man skal spørge sine rådgivere til råds.

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Jeg synes næsten, at hr. Kent Kirks bemærkning er under hr. Kent Kirks normale niveau. Mener hr. Kent Kirk virkelig, at hvis ting løses